

UUT'T OLDE VODDEN

Hoëvölle mense bunt ter neet
Dee amper wet dat Vodden
besteet
Zee kent ut neet en dan
Wet ze der ok niks van
Hoë of ut hier toëgeet!

„Och tzal wel wèen zon plaassie!
Met hoas gin communicatie
Allich een soort Voddens brook
Dat lig toor in den Achterhook
As t uitschot van de natie!

Den Achterhoëk, das toch neet
wat!

Dóors gewoon gin darp of stad
Woor ie ooit us van zólt lêzen,
Door greuit brummels en
eërbèzen

Völle meer heb ze nooit ehad!

Hebt ze door wel ooit eheurd
Wat ter in tland zo al gebeurd?
Ze wet ter ok vaste niks van
Wat of ter zo al mag en kan
Door wod toor neet met geleurd!

tIs noatuurluk zo, ok gingen
Alle moderne en andre dingen
Ok dee brachten t goeie nije
An eur neuze altied veurbieje
Dus konnen ze nooit mét zingen!

Ok de zogenaamde sociale wetten
Zollen ze door wel us op letten?
Dee wetten maakten zin tveleen
En dee bunt ter veur iedereen!
Zon wet kónt ze alles in zetten!

Moor vaste geet al dat niej
Gewoon an Vodden moor vebiej
Zee hebt tat neet begeerd
En der neet van geprofiteerd,
Met niej maak ie ze neet bliej!”

Zó denkt somgen in ons land,
In Vodden is niks an de hand
Zee zekt ut soms wat zachter
Moor denkt dadde wiej loopt
achter
En daw t nije hier uutbant

MoQr k zegge eur bieje dissen
Dat zee zich zólt vergissen!
Hier springt ze drop asn drake
Veúran bunt ze heel vake!
Ze zólt ter niks van missen!

kZal oew een veurbeeld neumen
Dat ze neet stoat te dreumen!
Ze leeten zich nooit velakken,
Ok as ter wat was te pakken
Dan zollen zee neet teumen!

Veur zowat zestug joar eleen
Hebbe wiej tal können zeen!
Toë is ter wat overboord ezet
En emaaft een nije wet
tLeek neet zo bes wat ze toe deen!

tWas met dee wet dan zo esteld
Veur mense met moor weinug
geld
Wollen ze huuze goan bouwen!
tRijk zol door geld in stouwen
Zo wier tons toe veteld.
tLand gleufden dr nog neet an,
Ze dachen neet dat zó iets kan!
Dat was nog nooit vertoond
Dee weinug hef wodden beloond
Dat leek een heel gek plan!
In tland wier vólle gezwetst
En werd dee wet enorm bekletst!
Iej wet wel hoë of tat tan geet
Den enen wet ut, den andren
neet!
De kolden wodden soms ut hetst!

En toë zin tland nog óveral
Kletsten óver ut geval
Noadelen breed gingen uutmetten
Gingen zin Vodden zon huus al
zetten
Bouwden zen „woningwet” hier
al!

kWette neet hoë t net is egoan,
Wat ze teerste hebt edoan.
Wat trollemool veur neudug was.
Dat ze veúran waarn das vas!
De rest mok wat noa rònn!

kDenke dat tzó is egoan,
Börgemeister hef tr wat an edoan
Hee ging toe noa den Haag
Dat dee hee moor wat graag
Hee hef neet in de riejeste oon!

Want dit was een bezundre zaak
Hee hadde doorveur een afspraak
Met t finansjele kabinet
En door was ter alles op ezet
Dat dit wodden een deurbraak!

Toe hee bieje de menister kwam
Was toor eers een betjen gezwam
Minister heeld een kotte rede
En deilde de mense door mede
Dat „woningwet” zn begin noew
nam!

Toë gingen zop te schatkamer an,
nVename stoet, pròot ter neet
van!
De kamerbewaarder dee door
was
Dee droëg een lange zwatte jas,
Elinkende versiersels zatten
dran!
Toe de papiern waarn bekekken
Dee hee lós, eers iezren hekken,

Doorop de deure lós edoan,
Konnen ze de schatkamer ingoan!
In de séremonie zit gin lekken!

Door ston veilug de grote kiste!
Heilug is e, mooi as veniste!
Dat was te Rijksschatkiste dan,
Door lêze wiej moor vake van
As de Kamer weer iets besliste!

Menister dee toë nbetjen zot,
En hee wet toch wel hoë t mot!
Hee haalden zo moor, kgleuve
wel
Deepe vot, van zien blote vel
De sleutel van ut slot.

Hee dee um lós, tdeksel dr af,
Toë stonnen ze wel effen paf!
Hópen zilver, en méer nog góld!!
Börgemeister wodden ech kolt
Van schrik, dat ut geld um gaf!

Ut zilvergeld was toe nog ech,
Noew ist neet éns meer sléch!
Guldens deej hebt, iejen ik
Dee bunt gewoon van blik!
tIs metaal, door hei tmet ezeg!

Het gold dat in dee kiste zat,
Foj, wat een mooi gezich was tat!
Een góipse vol is truit ehaald,
Doormet is Voddens huus
betaald.
Zó is dee wet bie óns gestat!

De menister kek toch wel sippe,
Trok een betjen met zien lippe!
In latre joorn wast veur eur
Gewodden heel gewoon een sleur!
tBetalen vonnen ze hoas hippe!

Woningwet-huuzen in zwange!
Doorop zetten ze een drange!
Biej duuzenden bunt ze ezet
Ze kwammen ollmòle opt debet
Van tRijk, dat wet ie al lange!

Moor veur ons is ut neet mis
Dat tVoddens huus dn eersten is.
Ze hebt thuis ok een name
egeven:
„De Eersteling”, en zo ist ebleven
Een veurbeeld van dór, das
gewis!

Loat oew dus nooit wies maken
Dat ze in Vodden met te zaken
Wat langzaam of achter bunt,
Vaker loopt ze veúran en kunt
Dan de eerste nóttèn kraken!

Ome Jehan.